

C – 6^e zondag door het jaar – 17 februari 2019 – OLV
Jer 17,5-8; Ps. 1 ; 1 Kor 15,12-20; Lc 6,17.20-26

Zaligmakingen

Met een Evangelie-lezing als vandaag kunnen wij in deze tijd weinig. Het staat volledig buiten de werkelijkheid: “Zalig gij die arm zijt, want aan u behoort het Rijk van God” ... “Zalig die nu honger lijdt, want gij zult verzadigd worden”. Ja, straks, ooit. De bekende vlucht uit de werkelijkheid. Straks wordt alles beter. Wacht maar, alles komt goed. Als het niet nu is, dan in het eeuwig leven. Het is onze kerk al vaak genoeg verweten, dat ze deze parabel gebruikte om onrechtvaardige sociale toestanden goed te praten, dat ze preekte dat de mensen onderdrukking en uitbuiting maar moesten accepteren, omdat het straks in de hemel allemaal wel goed zou komen.

En dan staat er: “Wee u, rijken”. Onzin. Want we weten allemaal heel goed dat het zo niet gaat in deze wereld. Kijkt u maar op de televisie. Nee, in de wereld is het: “gelukkig de rijken”, gelukkig bent u als u rijk bent. Dan pas krijgt u aandacht. En dan staat er: “Wee u, wanneer alle mensen met lof over u spreken”. Nee hoor, integendeel, gelukkig bent u, wanneer de mensen met lof over u spreken. Als je een BN-er bent, een Bekende Nederlander. Dan krijg je aandacht.

Kortom, een evangelie als dat van vandaag, daar kunnen wij in deze tijd niets mee. Het staat volledig buiten de werkelijkheid.

Maar in feite, en we hebben het niet zo snel in de gaten, stelt de evangelielezing van vandaag een aantal vragen. “Zalig die nu honger lijdt, want gij zult verzadigd worden” – Maar door wie dan wel? “Wee u, wanneer alle mensen met lof over u spreken” – Er zijn dus mensen die dat doen... “Zalig de armen” – maar hoe komt het toch dat er armen zijn? Kan onze samenleving de rijkdom echt niet beter verdelen? “Wee u, rijken” – maar hoe komt het toch dat er rijken zijn? Blijkbaar loopt er iets verkeerd in onze wereld. Ja, hoe komt het, zoals alle economen opmerken, dat wereldwijd de rijken steeds rijker worden en de armen steeds armer? Hoe komt het toch dat de 26 rijkste miljardairs van de wereld evenveel bezitten als de helft van de mensheid wereldwijd, en dat maar oppotten? Hoe kunnen wij nog zeggen: Zalig gij die arm zijt?

En zo komt deze Evangelietekst als een boemerang naar ons terug. En aan die boemerang plakt nog een andere Evangelietekst, want het evangelie van vandaag roept nog een andere evangelietekst op. Die tekst die u ongetwijfeld allen heel goed kent. Ook zo’n tekst waarin het gaat over mensen die dorst en honger hebben. Weet u nog?: “Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven, ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven”.

Nu begrijpen we beter wat er bedoeld wordt met “Zalig gij die arm zijt, want aan u behoort het Rijk Gods”. Want, wie vestigt het Rijk Gods? Wie bouwt het Rijk Gods op? Wie geeft te eten? Wie geeft te drinken? Is dat niet een opdracht die wij, met z’n allen, als Kerk, als geloofsgemeenschap, als mensengemeenschap, van Christus gekregen hebben? Met andere woorden, de bal ligt bij ons, hier en nu.

De lezingen van vandaag leren ons, niet te kijken naar die verre toekomst in de hemel, waar alles wel goed zal komen, maar allereerst naar onszelf, naar hoe wij leven, naar wat wij doorgeven, naar de vruchten die wij voortbrengen, hier en nu, hoe wij te eten en te drinken geven, hoe wij troosten. Nu.

Zijn wij, om te spreken met het mooie beeld van de profeet Jeremia, uit de eerste lezing, dorre struiken, die niets kunnen geven, omdat ze zich ook met niets voeden? Of zijn wij, zoals Jeremia zegt, of met dat mooie beeld van psalm 1, een boom aan de waterkant, die zijn wortels in de natte ondergrond drijft, en van daar uit zijn groeikracht opzuigt? Ben ik een dorre struik in de steppe, of een vruchtdragende boom aan de waterkant?

Aan ons de taak om armen rijk te maken, om hongerigen te voeden, om huilende mensen weer aan het lachen te krijgen. Om mensen te planten als bomen aan de waterkant. En dat kunnen wij, omdat ook wij zelf, als bomen aan de waterkant, ons voeden aan de Blijde Boodschap van Jezus Christus.

Dan zullen de Zaligsprekingen geen “zaligsprékingen” meer zijn, maar “zaligmákingen”. Aan ons om mensen gelukkig te maken.

Régis de la Haye, diaken